

Nota de premsa
18 de juny de 2007

El Síndic adverteix que la indefinició del marc legal en temes de sorolls provoca la inactivitat de l'Administració

El síndic de greuges, Rafael Ribó, ha advertit avui que el marc jurídic actual relacionat amb la contaminació acústica és “confús” i que aquest “escenari legal tan obert” provoca sovint la inactivitat de l'Administració per por d'una resolució judicial contrària als seus interessos.

El defensor de les persones ha comparegut avui al Parlament per explicar l'Informe extraordinari sobre contaminació acústica, presentat a la cambra el mes de gener passat.

Ribó ha explicat que la legislació catalana està afectada per l'estatal i que no ha estat adaptada ni tampoc se n'ha desplegat un reglament.

Tampoc no s'han adaptat les ordenances municipals a la llei catalana i el Síndic ha lamentat que encara molts ajuntaments ni tan sols tenen ordenances sobre contaminació acústica.

En una enquesta sobre el tema de sorolls, inclosa en l'Informe i contestada per 59 ajuntaments, només un 60% d'aquests municipis té ordenança i d'aquests només el 20% l'ha adaptat a la llei catalana.

Més implicació de les administracions supramunicipals

Malgrat que la majoria de competències per lluitar contra la contaminació acústica recau en els ajuntaments, el síndic ha demanat una implicació més alta d'altres administracions, com ara les diputacions i la Generalitat, sobretot en aquells casos en què els municipis no disposin de pressupost, mitjans tècnics o formació del personal per fer-se'n càrrec.

Es tractaria que en els casos en què un ajuntament no pugui o no vulgui actuar, la persona no tingui la sensació que ningú no li fa cas i es vegi abocada a la via judicial, sovint massa lenta i cara.

Més prevenció

Ribó ha ressaltat també el paper de la prevenció per evitar arribar a les sancions i tancaments posteriors. Aquesta prevenció passa, segons el Síndic, per ser més exigents en els controls previs a la posada en marxa de l'activitat, en els quals un estudi acústic hauria de ser inexcusable per qualsevol nou projecte d'activitat.

Reflexions i recomanacions d'algunes problemàtiques concretes de soroll:

Obres al carrer:

Els ajuntaments haurien de verificar en cas de denúncia si les màquines compleixen la normativa d'emissions sonores. En cas que no es compleixin els requeriments, poden demanar al Departament d'Innovació, Universitats i Empresa la retirada de la maquinària.

L'Administració municipal també pot reglamentar, mitjançant les seves ordenances, l'ús de les màquines a les zones que consideri sensibles i limitar-ne les hores de funcionament si és necessari. Així mateix, durant la tramitació de la llicència d'obres, l'Ajuntament pot demanar informació sobre la maquinària que s'ha d'utilitzar i disposar així de més marge d'actuació per fixar mesures correctores o restrictives, com ara franges horàries, d'ús, etc.

Establiments públics i activitats recreatives

Aïllament acústic i insonorització deficient

Per proximitat territorial, als ajuntaments de vegades els és difícil dur a terme i executar mesures de clausura o suspensió d'activitat. El Departament d'Interior, per mitjà dels Mossos d'Esquadra, també està habilitat per ordenar i executar les mesures esmentades i, en casos extrems, pot fins i tot comissar temporalment els aparells de música.

Els clients que surten del local amb les begudes

La normativa fixa que determinats espectacles, establiments i activitats han de tenir contractat un servei de vigilància per assegurar "el desenvolupament normal de l'activitat". Dins d'aquest concepte, s'hi hauria d'encabir el fet de recordar i advertir els clients que no produeixin aldarulls a la sortida del local. Davant la inobservança dels requeriments, aquest vigilants haurien de contactar amb els Mossos d'Esquadra o la policia local.

La concentració d'establiments públics i activitats recreatives

Per mitjà de les ordenances, els ajuntaments estan facultats per establir distàncies mínimes i altres limitacions per evitar els efectes de les zones d'oci entre els veïns de la zona.

Les terrasses

No s'ha de perdre de vista que l'activitat desenvolupada a l'aire lliure no té cap altra protecció acústica que la que puguin tenir els habitatges afectats, la qual s'anul·la en el moment en què s'obren les finestres.

Els ajuntaments haurien de regular per mitjà d'una ordenança la instal·lació de les terrasses. Aquesta regulació no solament hauria d'establir requisits d'ocupació de domini públic (amplada dels carrers, disposició del mobiliari, etc.) sinó també preveure mesures pel que fa a les possibles molèsties acústiques que pot causar, com ara la prohibició de tenir ambientació musical, mantenir una certa distància respecte a les façanes de les cases o horaris de tancament més restrictius.

Les festes populars al carrer o en espais públics

Hi ha una certa tendència a l'Administració local a relaxar o rebaixar el control i la supervisió quan es tracta d'activitats recreatives amb motiu de la

celebració de festes populars o revetlles. Cal tendir a trobar un cert equilibri entre el dret dels veïns a descansar i el dret a l'oci per mitjà d'activitats culturals i festives amb interès social i arrelament.

S'hauria de valorar si els emplaçaments escollits són els millors, i si no, buscar-ne d'alternatius i advertir i informar amb prou temps els veïns que se'n puguin veure afectats.

Sorolls per la concentració de persones al carrer

L'Administració local no pot aparcar les seves funcions ni mostrar-se inactiva, pel fet de considerar que la concentració de persones en un espai públic és l'expressió de l'exercici d'un dret fonamental. Si l'ajuntament no disposa de prou efectius per aturar les situacions que es produeixen en "punts calents" coneguts hauria de tenir previstes mesures de prevenció, com ara el control de la zona per part de la Policia Local i els Mossos d'Esquadra.

El condicionament acústic dels habitatges

Tot i que l'aplicació de les condicions acústiques dels edificis és responsabilitat dels diferents agents que intervenen en la construcció d'un edifici (el promotor, el projectista, el constructor, el director de l'obra, el director de l'execució de l'obra, les entitats, els laboratoris de controls de qualitat de l'edificació i els subministradors de productes) són les administracions —els ajuntaments i el Departament de Medi Ambient i Habitatge— els que atorguen la llicència de primera ocupació i la cèdula d'habitabilitat respectivament. Si no s'acredita el compliment de les condicions acústiques no s'haurien d'atorgar els permisos. Si l'ajuntament no té mitjans per acreditar-ne el compliment, cal recórrer a certificats que pugui emetre una entitat ambiental de control (EAC).

Aires condicionats

Els ajuntaments haurien de regular en una sola ordenança totes les disposicions en matèria acústica i les condicions d'instal·lació dels aparells. Això facilitaria la tasca dels instal·ladors. Caldria també que les administracions en potenciessin la difusió amb termes clars i senzills, amb la possibilitat de redirigir les consultes i els dubtes a un servei d'atenció telefònica.

CONTACTE MITJANS

Xavier Masllorens

T: 626 992 064

premsa@sindic.cat

www.sindic.cat